

[Sundhedsministeren]

lange ventetider – er jo, at man ikke tidligere greb ind over for udviklingen med de lange ventetider. Det har vi diskuteret så mange gange her i Folketinget, og jeg behøver ikke gentage, at jeg synes, der var visse partier og visse personer her i Folketinget, der med en vis selvspekt skulle være lidt optaget af det spørgsmål i stedet for at jage de personer i denne regering, som rent faktisk forsøger at løse nogle af problemerne.

Jan Køpke Christensen (FP):

Når ministeren hentyder til visse personer, er det altså ikke undtegnede, der direkte har haft ansvar for den udvikling, og jeg er ganske enig med ministeren i, at man også skal se længere tilbage i tiden. Men det er da kun positivt, at de tidligere regeringspartiers medlemmer nu er blevet klogere og kan se, at situationen er meget alvorlig, og at der derfor skal gøres noget. Jeg synes netop, man skal rose Venstre, fordi de ligesom Fremskridtspartiet er gået i offensiven for at få gjort noget.

Men modsat ministeren synes jeg også, at ministeren burde være lykkelig, fordi bl.a. Fremskridtspartiet fører debatten frem, i stedet for at stå frem og sige, at folk bliver mere og mere foruroledede, og at man gør patienterne nervøse. Jeg vil gerne spørge ministeren: Er ministeren ikke enig med mig i, at på nuværende tidspunkt er patienterne i bund og grund nervøse? Og det har de ikke bare været inden for den sidste måned, hvor debatten er blusset op, men i meget lang tid.

Og med hensyn til de personer, der står på venteliste, og som vi som folketingsmedlemmer har kontakt med: Er ministeren ikke enig med mig i det, at det er personer, som virkelig har brug for hjælp her og nu? Her nytter det ikke noget, at vi hele tiden skubber skylden over på amterne; vi må også vise, at vi selv har et ansvar.

Jeg vil også spørge ministeren: Er det rigtigt forstået, at Sundhedsstyrelsens chef også har udtalt, at amterne er kommet for sent i gang med de aftalte udbygningsplaner på hjertekirurgiområdet? Og kan ministeren i bekræftende fald oplyse, hvordan regeringen vil sikre, at den planlagte hjerteoperationskapacitet og de planlagte aktiviteter kan opfyldes? Jeg ved, ministeren tidligere har været inde på, at der foreligger en hel del aftaler med amterne, som

skulle rette op på tingene; men selv om ministeren ikke er enig med Sundhedsstyrelsens chef i det, som er anført i spørgsmålet, kan vi så ikke være enige i, at man er kommet alt, alt for sent i gang med hensyn til udbygningsplanerne på hjertekirurgiområdet?

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne forsøge at forklare sundhedsministeren sammenhængen mellem den forrige regerings og den nuværende regerings ansvar for ventetiden for hjertepatienterne.

Det er sådan, at den socialdemokratiske regering trådte til i januar 1993 – det tror jeg da vi kan blive enige om – og det interessante er, at de to privathospitaler netop åbnede for tilgang af patienter efter det tidspunkt, hvor den socialdemokratiske regering kom til. Privathospitalet Hamlet havde den første patient i maj 1993, og Copenhagen Heart Center opererede kun nogle ganske få patienter i 1992; først i 1993 kom der for alvor gang i operationerne. Det vil sige, at da Venstre og De Konservative havde regeringsmagten, havde vi ikke denne mulighed for at henvise til privathospitaler. Den mulighed har vi først nu, og jeg kan forstå, at det er det, som sundhedsministeren indtil nu ikke har kunnet eller ikke har villet opfatte. Men det er deri, den store forskel ligger, og det er derfor, vi først nu kan fremkomme med disse forslag.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal først sige til hr. Jan Køpke Christensen, at jeg er helt sikker på, der er mange hjertepatienter, som er bekymrede, og det er der også grund til. Det er alvorligt at have en hjertesygdom.

Jeg er også glad for, at hr. Jan Køpke Christensen er afdæmpet i sin tale, for vi skal jo være åbne. Når patienter, der henvises til en hjerteoperation, vurderes som akutte tilfælde, skal det være sådan, at de også bliver behandlet akut, og er de i højrisiko, skal de behandles meget hurtigt. Der skal altså foretages en vægtning af, i hvilken rækkefølge hjertepatienterne bliver behandlet. De, der er mest behandlingskrævende, skal naturligvis behandles først, og de, der er absolut behandlingskrævende her og nu, skal behandles med det samme. Det er meget vigtigt, at vi har dette i tankerne, når vi drøfter disse spørgsmål.